

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobce: M. P., narozen X,
bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 6. 2022, č. j. X,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 30. 6. 2022, č. j. X, kterým byly zamítnuty jeho námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 21. 3. 2022, č. j. X, jímž žalovaná zamítla žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) s přihlédnutím k čl. 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín ze dne 10. 1. 2022 žalobce není invalidní.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Žaloba a její doplnění

2. V žalobě ve znění jejího doplnění žalobce namítal nesprávné posouzení zdravotního stavu. Nesouhlasil s posouzením svého zdravotního stavu MUDr. V., že nebyly splněny podmínky pro vznik invalidity. Žalobce uvedl, že si úraz nezpůsobil sám, ale byl zezadu napaden a odmrštěn na zeď, přičemž v důsledku zranění trpěl velkými bolestmi a od 13. 12. 2020 do 30. 6. 2022 byl nemocen. Popsal, že mu lékař z České Kamenice MUDr. P. doporučil rehabilitace u specialisty, MUDr. A. na základě vyšetření CT a MR zjistil, že žalobce má totálně potřhanou rotátorovou manžetu a zpřetrhané vazy, a proto jej operoval. Podle lékaře, který operaci žalobce prováděl a ví, jak ruka uvnitř vypadá, je stav ruky žalobce již neměnný, přičemž neschopnost práce činí 40 %. Žalobce podotkl, že žalovaná se neřídila vyjádřením MUDr. A., který operaci ruky provedl. Žalobce zdůraznil, že bolest ruky při námaze mu brání zařadit se na sto procent do pracovního procesu, přičemž potenciální zaměstnavatelé po něm vyžadují doklad o zdravotním stavu. Konstatoval, že mu postižení ruky činí obtíže a působí bolest při konání běžných úkonů – zatlouct hřebíky, scedit brambory, zvednout nákup z vozíku, ulomit, utrhnout a upažit. Dodal, že má omezenou hybnost pravé ruky, a tudíž nemůže nadměrně zatěžovat horní končetiny.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná ve svém vyjádření připomněla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku o invaliditě ze dne 24. 6. 2022, podle kterého se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění, avšak nejde o invaliditu ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobce pouze o 25 %. Tento posudek označila žalovaná za úplný, celistvý a přesvědčivý, neboť se vypořádal se všemi rozhodujícími skutečnostmi. S ohledem na námitky žalobce žalovaná navrhl provedení důkazu posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Další podání žalobce

4. Podáním, jež bylo soudu doručeno dne 1. 2. 2023, se žalobce vyjádřil k posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise v Ústí nad Labem“) ze dne 10. 1. 2023. Uvedl, že předsedkyně této posudkové komise MUDr. H. byla při jednání arogantní a kladla nevhodné otázky (pokud jste pracoval v Německu, tak máte naspořené peníze?; máte umouněné ruce, tak nejspíš pracujete?). Zdůraznil, že jej předsedkyně komise nepustila ke slovu, neboť neustále hovořila. Dále žalobce sdělil, že toho času je veden jako osoba pečující o osobu v druhém stupni závislosti. Uvedl, že bere léky na bolest a na spaní a musí dbát na to, aby svaly ramene nebyly nedostatečně zatíženy. Zopakoval, že jeho pracovní omezení činí 40 %, a proto nemůže vykonávat dosavadní práce v náležité intenzitě a rozsahu. Podle žalobce se posouzení jeho zdravotního stavu nezakládá na pravdě, jelikož jeho zdravotní stav se nezlepšoval. Žalobce zdůraznil, že trpí bolestmi poškozeného ramene a má hmatný až slyšitelný krepitus při pohybu. Poukázal na svou neschopnost aktivně cokoli zvednout a udržet paži nad horizontálou. Zopakoval, že se u něj jedná o poranění totálně roztrhané rotátorové manžety a vazů, pročež prodělal nesnadnou rekonstruktivní operaci v Praze. Podotkl, že v Německu mu byl důchod přiznán zpětně a byl tam uznán invalidním.
5. V podání, které bylo soudu doručeno dne 8. 2. 2023, žalobce konstatoval, že se u něj jedná o středně těžké funkční postižení kloubu, rotátorové manžety, svalů a pojivové tkáně, které by mělo být kvalifikováno podle kapitoly XIII, položky 2c přílohy k vyhlášce Ministerstva Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“).

Ústní jednání soudu

6. Při jednání soudu konaném dne 27. 6. 2023 žalobce nesouhlasil s tím, že má jen 25 % postižení, a poukázal na lékařskou zprávu MUDr. A. ze dne 31. 1. 2023. Uvedl, že s tímto lékařem konzultoval, zda by provedl ještě jednu operaci, nicméně lékař mu vysvětlil, že stav jeho ramene se stejně bude postupně zhoršovat. Žalobce podrobně popsal svá omezení vyplývající z jeho zdravotního postižení. Podotkl, že si vyzkoušel tři pracovní pozice, nicméně žádné z nich nemohl z důvodu svého zdravotního stavu vykonávat. Dodal, že zaměstnavatelé upřednostňují zdravé zaměstnance. Žalobce uvedl, že se stará o jiného zdravotně postiženého, od kterého dostává částku 4 400 Kč měsíčně (příspěvek na péči), a že pobírá invalidní důchod z Německa, kde mu jej bez problémů přiznali; nicméně musel dát dům do prodeje, protože se šesti tisíci měsíčně nevyžije. Popsal, že lékaři původně nezjistili, že má utržené šlachy, a v důsledku toho se operace uskutečnila až s velkou prodlevou a vše se protahovalo. Připomněl, že v minulosti vykonával těžká povolání (v lomech), a konstatoval, že nyní více zatěžuje levou ruku, a proto již má v levém rameni artrózu. Žalobce zdůraznil, že by chtěl pracovat, ale možnosti získání zaměstnání ve zdejším regionu jsou omezené.
7. Pověřená pracovnice žalované při tomtéž jednání odkázala na písemné vyjádření k žalobě. S ohledem na závěry posudků posudkových komisí, které shledala úplnými, objektivními a přesvědčivými, navrhla, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl.
8. Soud při tomto jednání v souladu s § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) provedl dokazování čtením posudku posudkové komise v Ústí nad Labem ze dne 10. 1. 2023 včetně protokolu o jednání posudkové komise a posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Plzni (dále jen „posudková komise v Plzni“) ze dne 7. 6. 2023 včetně protokolu o jednání posudkové komise. Dále soud provedl dokazování žalobcem předloženou listinou nazvanou „Berechnung der Rente“ založenou na č. l. 78 soudního spisu.

Posouzení věci soudem

9. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
10. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po uskutečnění jednání dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

11. Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že rozhodnutí o zamítnutí žádosti žalobce o invalidní důchod bylo vydáno na základě posudku o invaliditě vypracovaného dne 10. 1. 2022 posudkovou lékařkou MUDr. M. V. pro Okresní správu sociálního zabezpečení Děčín. Tato lékařka při prohlídce dne 10. 1. 2022 posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že se u žalobce nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění. Na základě tohoto posudku žalovaná vydala dne 21. 3. 2022 výše citované rozhodnutí, jímž zamítla žádost žalobce o invalidní důchod, neboť u žalobce nebyl shledán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, přičemž pojištěnec je invalidní, jestliže pokles jeho pracovní schopnosti činí nejméně 35 %.
12. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky. Žalovaná si v řízení o námitkách vyžádala nový posudek o invaliditě žalobce, který dne 24. 6. 2022 vypracovala posudková lékařka Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení v Ústí nad Labem (dále jen „LPS“) MUDr. E. V. Tato posudková lékařka opětovně posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je stav po léčení luxace pravého glenohumerálního kloubu, ke které došlo 13. 12. 2020; jedná se o zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddílu B, položce 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí podle lékařky LPS 25 %, přičemž míra poklesu pracovní schopnosti se podle § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity nemění. Na základě tohoto nového posudku vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 30. 6. 2022, kterým byly zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 21. 3. 2022 s odůvodněním, že pro vznik invalidity nejsou splněny podmínky, neboť pokles pracovní schopnosti u žalobce činí 25 % a pro vznik invalidity je nutné, aby nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
13. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění platí, že *„[p]ojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.“* Z odstavce 2 citovaného ustanovení vyplývá, že pokud pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, pokud poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a pokud poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
14. Pracovní schopnost je definována v § 39 odst. 3 zákona o důchodovém pojištění, podle kterého platí, že *„[p]racovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.“* V souladu s odstavcem 4 citovaného ustanovení se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
15. V § 39 odst. 5 zákona o důchodovém pojištění je dále stanoveno, že *„[z]a zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které* Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

s ním související.“ V souladu s odstavcem 6 téhož ustanovení se za stabilizovaný zdravotní stav považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Podle odstavce 7 téhož ustanovení je pojištěnec adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyt, popřípadě znovu nabyt schopností a dovedností, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti.

16. Soud podotýká, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se vždy určuje v celých číslech s tím, že procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení jsou uvedeny v příloze k vyhlášce o posuzování invalidity. Z § 2 odst. 3 této vyhlášky přitom vyplývá, že „[j]e-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nescítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.“
17. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity dále platí, že „[v] případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.“
18. V projednávané věci byly žádost žalobce o invalidní důchod i její námitky zamítnuty s odůvodněním, že u žalobce nejde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, resp. že z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 25 %, přičemž pro vznik nároku na invalidní důchod je však nutné, aby míra poklesu pracovní schopnosti byla minimálně 35 %.
19. Soud připomíná, že jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod je existence invalidity pojištěnce ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, jak vyplývá z § 38 téhož zákona. Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí splňoval podmínky alespoň prvního stupně invalidity, tedy zda u něj došlo k poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V této souvislosti soud poznamenává, že v daném případě nebylo mezi účastníky řízení žádného sporu o tom, zda žalobce získal potřebnou dobu pojištění, což je druhý předpoklad pro vznik nároku na invalidní důchod, jak vyplývá z § 38 zákona o důchodovém pojištění, a proto se soud touto otázkou nezabýval.
20. Již výše bylo zmíněno, že napadené rozhodnutí bylo odůvodněno závěrem posudkové lékařky LPS o míře poklesu pracovní schopnosti žalobce. Soud se s tímto závěrem lékařky nespokojil, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci tohoto soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 s. ř. s. v návaznosti na § 77 téhož zákona odborný posudek od posudkové komise v Ústí nad Labem, která je v těchto věcech podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posuzování zdravotního stavu žalobců v soudních řízeních ve věcech důchodového pojištění. Tato posudková komise nově posoudila celkový

stav žalobce, pokles jeho pracovní schopnosti a také datum vzniku jeho případné invalidity včetně jejího stupně.

21. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované posudkovou komisí v Ústí nad Labem soud zjistil, že komise jednala v řádném složení [předsedkyně MUDr. H. H., lékařka MUDr. M. S. (odbornost – fyziatrie a rehabilitační lékařství) a tajemnice Bc. M. H.], posudek ze dne 10. 1. 2023 byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace v přítomnosti žalobce. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy, zprávy, vyšetření a další listiny měla komise v Ústí nad Labem k dispozici. Na základě posouzení žalobcem předložených lékařských zpráv (zpráva MUDr. V. H. ze dne 13. 12. 2020, zpráva MUDr. V. S. ze dne 1. 4. 2021 a zpráva MUDr. J. A. ze dne 5. 5. 2022), zdravotní dokumentace praktické lékařky žalobce MUDr. Z. V., spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín, spisové dokumentace námitkového řízení a vlastního přezkoušení žalobce při jednání komise odbornou lékařkou v oboru rehabilitace dospěla posudková komise v Ústí nad Labem k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (tj. k 30. 6. 2022) žalobce nebyl invalidní ve smyslu § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť u něj byl shledán pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu toliko o 25 %.
22. Posudková komise v Ústí nad Labem konstatovala, že u žalobce se jednalo k datu vydání napadeného rozhodnutí o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s tím, že rozhodující příčinou tohoto stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je stav po luxaci pravého ramene s lézí šlachy m. supra i infraspinatus, stav po ruptuře a akromioplastice dne 22. 10. 2021. Pooperačně bylo popisováno jen lehké omezení rozsahu pohybu, ale omezená funkce svalů rotátorové manžety, zhoršující stabilitu kloubu; loketní kloub a akrum pravé ruky bez oslabení a funkčního deficitu. Dominujícím postižením bylo omezení hybnosti pravého ramene středně těžké v důsledku postižení rotátorové manžety. Posudková komise v Ústí nad Labem hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti žalobce podle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a to podle kapitoly XV – *funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích*, oddílu B – *postižení končetin*, položky 3 – *ztuhnutí nebo omezení pohybu v ramenním kloubu, loketním kloubu/kloubech*, podpoložky 3b – *středně těžké omezení hybnosti jednoho nebo dvou kloubů, omezení funkce končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých předmětů*. Pro toto zdravotní postižení stanovuje vyhláška míru poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 15 až 25 %. Posudková komise v Ústí nad Labem zvolila horní hranici tohoto rozmezí (25 %) vzhledem k postižení dominantní pravé ruky; Ke zvýšení pro další postižení zdravotního stavu podle § 3 odst. 1 a 2 vyhlášky o posuzování invalidity však nenašla objektivní důvod pro neprobíhající posudkové významné komorbidity. Posudková komise v Ústí nad Labem vysvětlila, že u žalobce se jedná o středně těžké omezení hybnosti jednoho ramenního kloubu v důsledku postižení rotátorové manžety; funkce loketního kloubu a akrum pravé ruky je bez závažného funkčního omezení; omezení funkce ramene pro lézi rotátorové manžety, které podle traumatologa již nelze řešit suturou, omezuje funkci končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých břemen. Podle posudkové komise v Ústí nad Labem se z funkčního hlediska nejednalo o ztuhnutí ramene ani o těžké funkční postižení, a proto nemohla použít kapitolu XV, oddíl B, položku 3d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Posudková komise v Ústí nad Labem dodala, že u žalobce neprobíhají žádné funkčně posudkově významné komorbidity, které by měly další vliv na snížení pracovního potenciálu; opakovaným prodloužením výplaty nemocenských dávek (celkem třikrát) byly žalobci vytvořeny podmínky pro dlouhodobou rehabilitaci operovaného ramene, rozsah hybnosti pravého ramenního kloubu se během této doby významně zlepšoval, v následné době byl již zdravotní stav žalobce hodnocen jako Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

stacionární. Posudková komise v Ústí nad Labem uzavřela, že žalobce byl schopen vykonávat obecně dělnické práce bez nutnosti přenášení těžkých břemen a byl schopen i rekvalifikace.

23. V návaznosti na žalobcem vznesené výhrady k posudku posudkové komise v Ústí nad Labem si soud vyžádal u posudkové komise v Plzni srovnávací posudek o invaliditě žalobce. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované touto posudkovou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení [předsedkyně MUDr. K. S., lékařka MUDr. J. P. (odbornost – ortopedie) a tajemnice H. M.], posudek ze dne 7. 6. 2023 byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace. Žalobce nebyl jednání posudkové komise v Plzni přítomen. Dále je z předmětného posudku patrné, jaké lékařské nálezy, zprávy, vyšetření a další listiny měla posudková komise v Plzni k dispozici. Na základě posouzení lékařských zpráv MUDr. Z. V. ze dne 9. 12. 2021, MUDr. J. A. ze dne 26. 10. 2021, 5. 5. 2022 a 31. 1. 2023, MUDr. F. P. ze dne 15. 4. 2021 a 3. 2. 2022, MUDr. V. H. ze dne 13. 12. 2020, MUDr. A. H. ze dne 22. 12. 2020, MUDr. V. S. ze dne 1. 4. 2021, zprávy z hospitalizace v Canadian Medical s. r. o. Ortopedie Waltrovka Praha od 22. 10. 2021 do 23. 10. 2021 a vlastního vyšetření žalobce při jednání posudkové komise v Ústí nad Labem dne 10. 1. 2023 dospěla posudková komise v Plzni k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (tj. k 30. 6. 2022) žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, neboť u něj byl shledán pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu toliko o 25 %, namísto potřebných 35 %.
24. Posudková komise v Plzni konstatovala, že se u žalobce jednalo o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je stav po luxaci glenohumerálního kloubu vpravo po napadení druhou osobou v opilosti (13. 12. 2020), stav po artroskopii pro syndrom rotátorové manžety – sutura m. subscapularis a supraspinatus, dekomprese SA, akromioplastika (22. 10. 2021). Doplnila, že podle ortopeda byla zjištěna palpační bolestivost v oblasti ramenního kloubu vpravo, elevace vážně 130 stupňů, abdukce možná do 80 stupňů, rotace vážnou v krajní poloze, periferie deficitu, síla oslabena; poškození ramenního kloubu je trvalé. Posudková komise v Plzni vysvětlila, že její hodnocení není v souladu s posudkovým hodnocením posudkové lékařky OSSZ Děčín, ale je v souladu s posudkovým hodnocením posudkové lékařky LPS a posudkové komise v Ústí nad Labem a konstatovala, že u žalobce se jednalo o středně těžké omezení hybnosti jednoho nebo dvou kloubů, omezení funkce končetiny pro manipulaci a přenášení těžkých předmětů. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovila posudková komise v Plzni podle kapitoly XV, oddílu B, položky 3b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity ve výši 25 %, horní hranici taxace (15-25 %) zvolila i s ohledem na dělnické povolání. Posudková komise v Plzni uvedla, že zdravotní stav nebylo možné hodnotit podle položky 3c, neboť se nejednalo o ztuhnutí lokte nebo ramene s přihlédnutím k postavení, kdy by byly některé denní aktivity omezeny, a rovněž nebylo možné přistoupit k hodnocení podle položky 3d, neboť se nejednalo o ztuhnutí dvou kloubů, značné snížení celkové výkonnosti, při značném omezení některých denních aktivit. Podle posudkové komise v Plzni nelze z doložených lékařských nálezů prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byly splněny podmínky pro použití § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity, a není ani důvod pro použití § 4 odst. 1 téže vyhlášky. Posudková komise v Plzni uzavřela, že pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce není schopen fyzicky těžké práce a manipulace s těžkými břemeny, ale je schopen lehčí práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

25. Soud zhodnotil výše citované posudky posudkové komise v Ústí nad Labem ze dne 10. 1. 2023 a posudkové komise v Plzni ze dne 7. 6. 2023, které představují stěžejní důkazy v tomto soudním řízení, a dospěl k závěru, že oba tyto posudky byly vypracovány po náležitém posouzení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Obě posudkové komise a posudková lékařka LPS v námitkovém řízení shodně vyhodnotily, že žalobce není invalidní, neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti činí 25 %. Posudkové komise i posudková lékařka LPS se jednoznačně shodly v otázce určení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, za kterou považovaly stav po luxaci pravého glenohumerálního kloubu po napadení druhou osobou dne 13. 12. 2020. Rovněž se jednoznačně shodly na podřazení rozhodující příčiny žalobcova dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pod konkrétní ustanovení přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity s tím, že jde o postižení uvedené v kapitole XV, oddílu B, položce 3b. Posudkové komise v Ústí nad Labem i v Plzni ve svých posudcích zároveň podrobně vysvětlily, proč nebylo možné hodnotit žalobcův zdravotní stav podle položek 3c či 3d téhož oddílu a kapitoly přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a zároveň zdůvodnily, z jakých důvodů nepřikročily k použití § 3 a § 4 vyhlášky o posuzování invalidity.
26. Za klíčový považoval soud posudek posudkové komise v Plzni, neboť tato posudková komise se řádně zabývala všemi relevantními lékařskými zprávami, zohlednila žalobcovy námitky i jím zdůrazňovaná specifika jeho onemocnění a hodnotila také správnost závěrů posudkové komise v Ústí nad Labem, s nimiž se shodla. Z pohledu soudu je proto předmětný posudek posudkové komise v Plzni úplný, objektivní a přesvědčivý.
27. V této souvislosti soud žalobci připomíná, že s ohledem na § 75 odst. 1 s. ř. s. bylo možné vycházet toliko ze zdravotního stavu, který existoval v době rozhodování žalované, tj. ke dni 30. 6. 2022, a případné zhoršení zdravotních obtíží, ke kterému mohlo dojít po tomto datu, popřípadě vznik nových zdravotních obtíží, nemohou být v tomto řízení nijak zohledněny. Soud je totiž podle § 75 odst. 1 s. ř. s. výslovně vázán tím, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu musí vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a nemůže tudíž brát v potaz změny zdravotního stavu, jež nastaly později. Žalobce tak má možnost poukazovat na případné zhoršení svých zdravotních obtíží, které nastalo po 30. 6. 2022 a které by měl mít řádně zdokumentováno lékařskými zprávami, v případném novém správním řízení. Dále soud konstatuje, že důvodem pro přiznání nároku na určitý stupeň invalidity ovšem nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho špatném zdravotním stavu. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným k tomu příslušnými posudkovými lékaři, resp. posudkovou komisí, kteří jsou povoláni k tomu, aby zhodnotili zdravotní stav, určili rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti i samotnou míru poklesu pracovní schopnosti.
28. S výše popsáním závěrem posudkové komise v Plzni se soud ztotožnil a za daného stavu věci neshledal potřebu, aby byl posudek posudkové komise v Plzni ze dne 7. 6. 2023 doplňován či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznikli ani žalovaná, ani samotný žalobce poté, co byli s citovaným posudkem seznámeni. Zdravotní stav žalobce byl posouzen dvěma na sobě nezávislými posudkovými lékařkami i dvěma posudkovými komisemi, přičemž všechny dospěly ke

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

shodnému posudkovému závěru, že žalobce není invalidní, a vyjma posudkové lékařky OSSZ Děčín, která dospěla k závěru, že u žalobce nebyl vůbec dán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, se shodly též na hodnocení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti a samotné míře poklesu pracovní schopnosti vztahující se k tomuto dominantnímu postižení. Soud nemá pochybnost o správnosti lékařských závěrů posudkové lékařky LPS a posudkových komisí, neboť posudkové závěry se ohledně naplnění, resp. nenaplnění předpokladu invalidity, tj. poklesu míry pracovní schopnosti žalobce nejméně o 35 %, nelišily.

29. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět další dokazování, koresponduje s ustálenou judikaturou soudů rozhodujících ve správním soudnictví včetně Nejvyššího správního soudu (srov. např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003-50, publ. pod č. 150/2004 Sb. NSS, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003-48, či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008-92).
30. Soud nijak nepochybně existenci ani dlouhodobost zdravotních obtíží žalobce, které nepochybně působí komplikace a omezení v jeho pracovním i osobním životě a negativně ovlivňují jeho finanční situaci, nicméně zdůrazňuje, že důvodem pro přiznání nároku na určitý stupeň invalidity nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho špatném zdravotním stavu. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, což se v tomto případě nestalo, neboť posudková lékařka LPS v námitkové řízení i obě posudkové komise ve svých posudcích ze dne 10. 1. 2023 a 7. 6. 2023, vyhotovených v tomto soudním řízení, shodně vyslovily, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí pouze 25 %. Posudky posudkových komisí (a to zejména posudkové komise v Plzni) podle názoru soudu představují dostatečnou odpověď na jednotlivé námitky přednesené žalobcem. Soud poznamenává, že žalobce svůj zdravotní stav popisuje a hodnotí výhradně subjektivně, zatímco posudkové lékařky a posudkové komise předkládají hodnocení objektivní, vycházející z aktuální zdravotní dokumentace, kterou posudkové komise považovaly za dostatečnou, a z jejího odborného medicínského posouzení. Soud chápe, že pro žalobce je při jeho zdravotním stavu obtížné najít uplatnění na trhu práce, nicméně tato skutečnost není z hlediska splnění podmínek pro přiznání invalidního důchodu relevantní a hledání možného uplatnění na trhu práce nespadá do kompetence žalované.
31. Výhrady žalobce k posudkům o invaliditě vyhotoveným ve správním řízení posudkovou lékařkou Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín a posudkovou lékařkou LPS nepovažuje soud za relevantní, neboť pro soud je v tomto soudním řízení klíčový posudek posudkové komise v Plzni, který reagoval na argumentaci žalobce a vycházejí z předložených lékařských zpráv závěry žalobcem zpochybňovaného posudku o invaliditě vyhotoveného v námitkovém řízení potvrdil, přičemž se zároveň vymezil proti závěru posudku lékařky MUDr. M. V. pro Okresní správu sociálního zabezpečení Děčín, že se u žalobce nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona o důchodovém pojištění.
32. S ohledem na skutečnost, že soud vzal za klíčový důkaz právě posudek posudkové komise v Plzni, ztrácejí na významu také výhrady žalobce k posudku posudkové komise v Ústí nad Labem. Žalobci lze přisvědčit v tom, že není správné, pokud mu posudková komise v Ústí nad Labem neumožnila se vyjádřit. Soud nicméně podotýká, že žalobce sice byl omezen v právu vyjádřit se před posudkovou komisí v Ústí nad Labem, následně však mohl všechny své výhrady sdělit soudu, což také učinil ve svém vyjádření k posudku této posudkové komise. Zmíněné podání žalobce i protokol o předmětném ústním jednání pak měla k dispozici posudková komise v Plzni, která tak vzala jednotlivé věcné výhrady žalobce v potaz. Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

při hodnocení dopadů jeho zdravotního stavu na jeho pracovní schopnost. Soud chápe, že žalobce může některá vyjádření posudkových lékařů subjektivně vnímat jako arogantní či nevhodná, nicméně posudky posudkových komisí žádné arogantní ani nevhodné vyjádření na adresu žalobce nezahrnují, proto ani tuto námitku neshledal soud důvodnou.

33. K argumentaci žalobce, že podle MUDr. A., který prováděl operaci jeho ramenního kloubu, poklesla žalobci míra pracovní schopnosti o 40 %, soud poznamenává, že z žalobcem doložené lékařské zprávy MUDr. A. ze dne 5. 5. 2022 vyplývá, že u žalobce došlo k trvalému poškození ramenního kloubu o 40 %, nikoli ke snížení pracovní schopnosti o 40 %. Je třeba rozlišovat mezi mírou poškození ramenního kloubu a mírou poklesu celkové pracovní schopnosti, na kterou má poškozené rameno vliv, ale nerovná se jí. Současně soud dodává, že jedině lékař specializovaný v oboru posudkového lékařství je schopen posoudit, jaký vliv na pokles pracovní schopnosti mají již jinými odbornými lékaři diagnostikovaná zdravotní postižení.
34. Soud nepřehlédl žalobcovu argumentaci, že mu byl v Německu přiznán invalidní důchod. Žalobcem předložený výpočet tohoto důchodu (listina, kterou soud provedl při jednání důkaz) však nic nevypovídá o tom, na základě jakých podkladů byl žalobcův zdravotní stav hodnocen k tomu příslušnými německými orgány. Z posudků posudkových komisí v Ústí nad Labem a v Plzni zároveň vyplývá, že zdravotní stav žalobce byl řádně zhodnocen podle platných českých právních předpisů na základě všech předložených lékařských zpráv; soud proto nepovažuje za relevantní, že podle německého práva, které má svá vlastní kritéria posuzování zdravotního stavu, byl žalobci invalidní důchod přiznán.
35. Namítá-li žalobce, že se u něj jedná o středně těžké funkční postižení kloubu, rotátorové manžety, svalů a pojivové tkáně, které by mělo být kvalifikováno podle kapitoly XIII, položky 2c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, soud připomíná, že žalobcovu zdravotní postižení je důsledkem úrazu (napadení žalobce jinou osobou) a jedná se o stav po následné operaci, tudíž bylo namíste postupovat podle kapitoly XV přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, která speciálně upravuje právě funkční poruchy a postižení po úrazech a operacích. Takto posudková lékařka v námitkovém řízení i obě posudkové komise postupovaly, a proto soud shledal předmětnou námitku nedůvodnou.
36. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, neboť neshledal, že by žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, v rozporu se zákonem o důchodovém pojištění, správním řádem či vyhláškou o posuzování invalidity. Soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl jako nedůvodnou.
37. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalované náhrada nákladů řízení ze zákona nepřísluší, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
38. Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že zhoršení zdravotního stavu, které nastalo po 30. 6. 2022 a které by měl mít řádně zdokumentováno lékařskými zprávami, může uplatnit v případném novém správním řízení o nové žádosti o invalidní důchod.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 27. června 2023

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.